

Téged kereslek Istenem...

Szeretem az ikonokat. Megfestett imádság, látható teológia, a túlvilág igézete. Megfigyelhető, hogy az ábrázolt szentek glóriája kilóg a keretből. Az asztalos nem szabta el a falapot, a festő nem méretezte túl a képet, mert ez tudatosan jelkép és szimbólum. Az ember több minden földi élőlélynél, több minden teremtetől, kinő, túllép minden korlátozott határon. Glóriája volta - túllép minden dogmán, szabályon, törvényen. Nem fér bele a földi, látható keretekbe. Ezért van bennünk valami szent nyugtalanság, állandó keresés. Valami vagy valaki vonz és húz bennünket. Valami szent keresés űz és hajt mindannyiunkat.

Vágy van bennünk és ez a legnagyobb - mondja Shakespeare.

Keresek valakit - mondja József Attila A növény a víz felé fordul, a bogarak a fény felé, élőlények oda ahol élelem és védelem van. Az ember oda ahol szeretet, megértés, boldogság, végső meghívás van. Ez a vágy viszi előre az emberiséget. Hisszük, hogy a vágy végső tárgya csak valaki lehet és nem valami, mert minket csak valaki tehet boldoggá és nem valami. Keresünk és vágyakozunk.

Szent Ágoston ezt a vágyat így fogalmazza meg: „Magadnak teremtetél minket Istenünk és nyugtalan a szívünk, míg benned meg nem nyugszik.” Az Apcsel 17,26, így ír: „mindez azért van, hogy keressük Istent, hátha rátalálunk, és míg utána tapogatózunk, higgyük, hogy nincs messze tőlünk.” Zsoltáros 105-ben ez áll: „Dicsérjétek szent nevét, akik keresik az Urat, azoknak örüljön a szíve.” Mindig meghat a szentmise szövege: „Áldd mindazokat akik őszinte szívvel keresnek Téged”

Igen ez a mi feladatunk egy életen át: keresni az Urat. Ő rejtőző Isten - Izaiás próféta szerint - mindenhol láthatatlan és mindenhol látható. Ő örömét leli benne, hogy keresik őt és abban, hogy majd rátaláljanak. Addig a jó, míg vágyakozunk utána, keressük szüntelen.

A keresés megtermi a vágy tárgyát. Mindig a titok a vonzó és a titok pedig feltárja önmagát. Így válunk többé keresésünk és vágyakozásunk által minden teremtménynél.

Így nő emberi mivoltunk a földi szűk kereteken túlra - mint az ikonok glóriája, így válik földi életünk egy másik dimenzióvá.

Keresni és megtalálni.

Higgyünk Pascal mondásának:

„Nem keresnél, ha már meg nem találtál volna.”